

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 30 grudnia 2020 r.

DIH-1.709.47.2020.AWS

DECYZJA DIH-1/29/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Macieja Kotowicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Maciej Kotowicz, Huta ... Suwałki, od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku z dnia 16 października 2020 r. (nr akt sprawy: DS.8361.134.2020.MD), którą na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, **uchyla zaskarżoną decyzję w całości i umarza postępowanie pierwszej instancji w całości.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 sierpnia 2020 r. (nr DS.8360.1.71.2020), na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Białymstoku, zwany dalej również „*Podlaskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę ..., zwanego dalej również „*stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli m. in. w zakresie prawidłowego przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych produktów w restauracji ... należącej do strony. Przedmiotowe pismo strona odebrała w dniu 28 sierpnia 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 7 i 10 września 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Podlaskiego WIIH, w restauracji należącej do strony, sprawdzono m. in. przestrzeganie obowiązku informowania konsumentów o cenach towarów w odniesieniu do 50 różnego rodzaju potraw i napojów wyszczególnionych w karcie menu/karcie win ww. restauracji, tj.:

- 3 rodzajów przystawek,
- 3 rodzaje zestawów sałatek,
- 3 rodzaje dań mięsnych,
- 2 rodzaje dań z drobiu,
- 39 rodzajów towarów handlowych, w tym:
 - 16 rodzajów napojów zimnych o deklarowanej ilości: 0,2l, 0,25l, 0,3l, 0,5l, 1l,
 - 12 rodzajów piwa butelkowego o pojemności: 0,5l (w tym 1 rodzaj piwa bezalkoholowego),
 - 11 rodzajów wina o pojemności 10 cl, 75 cl.

Informacje o wysokości stosowanych cen ww. 50 rodzajów potraw i napojów znajdowały się w karcie menu i karcie win udostępnionej konsumentom. W karcie tej podano również: pełne nazwy poszczególnych potraw lub napojów oraz ilości potraw lub napojów, do których odnosiły się uwidocznione ceny.

Stwierdzono natomiast, że w przypadku 34 rodzajów towarów, których ilość w karcie menu i karcie win określona została w inny sposób niż litr/kilogram lub dziesiętne podwielokrotności tych jednostek miar, przedsiębiorca nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”, tj. nie uwidoczniał cen jednostkowych, przy:

- 14 rodzajach napojów zimnych o deklarowanej ilości: 0,2l, 0,25l, 0,3l, 0,5l;
- 12 rodzajach piwa butelkowego o pojemności: 0,5l (w tym 1 rodzaj piwa bezalkoholowego);
- 8 rodzajach wina o pojemności 75 cl.

Powyższe ustalenia dały podstawę do przyjęcia, iż została naruszona dyspozycja art. 4 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach; udokumentowano je w protokole kontroli (nr akt kontroli DS.8361.134.2020).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 23 września 2020 r. Podlaski WIIH poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznienia w karcie menu i karcie win restauracji cen jednostkowych towarów handlowych. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256), zwanej dalej „*Kpa*”, strona została pouczone także o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma. Jednocześnie, w piśmie tym Podlaski WIIH wezwał przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotu i przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej. Niniejsze pismo zostało doręczone stronie za pośrednictwem operatora pocztowego w dniu 24 września 2020 r.

W dniu 29 września 2020 r. (data wpływu do organu pierwszej instancji 6 października 2020 r.) strona przesłała odpowiedź na pismo zawiadamiające o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz dołączyła do niniejszego pisma informację – oświadczenie o rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej/statusie. W ww. korespondencji przedsiębiorca nie przedstawił informacji o wysokości obrotu i dochodu, lecz poinformował, iż jego działalność, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo przedsiębiorców mieści się w kategorii mikroprzedsiębiorców. Jednocześnie, w piśmie z dnia 29 września 2020 r. strona wyraziła swoją opinię w sprawie, a w szczególności:

- podała, że nie zgadza się z ustaleniami dokonanymi przez inspektorów Podlaskiego WIIH, ponieważ konsumentom korzystającym z usług restauracji ... udostępniane są cenniki występujące pod nazwą menu oraz karta win, a w trakcie kontroli inspektorzy mieli możliwość zapoznania się z obydwoma rodzajami cennika;
- utrzymywała, iż konsumenci są informowani w należyty sposób o cenach towarów, a menu oraz karta win zawierają wyczerpujące informacje o wszystkich udostępnionych towarach i usługach, co jest zgodne z § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”;
- wskazała, że menu oraz karta win, zgodnie z art. 4 ust. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach a także § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, zawierają szczegółowe informacje na temat serwowanych potraw i napojów alkoholowych i bezalkoholowych – obok dokładnych nazw wszystkich towarów uwidoczniona jest jednostka towaru (np. 0,2l) oraz cena przyjęta za tę jednostkę, a lokal gastronomiczny oferując do sprzedaży napoje w określonych pojemnościach, nie ma możliwości dokonania zakupu danego napoju w innej pojemności niż wskazana, co jest również uzasadnione rodzajem i zwyczajowo oferowaną ilością towarów;
- twierdziła, że oznaczenia widniejące w obu cennikach są jednoznaczne, nie budzą wątpliwości a także umożliwiają porównanie cen; oznaczenia te dodatkowo spełniają wymogi określone w § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen;
- informowała, że w ofercie restauracji znajdują się różne rodzaje win, przy czym część z nich jest możliwa do zakupienia w różnych pojemnościach tj. 10 cl i 75 cl, a część jedynie w jednej pojemności - 75 cl, co zostało wyraźnie zaznaczone w karcie win, a przyjęte oznaczenia są uzasadnione rodzajem oraz zwyczajowo oferowaną ilością towarów (win), a co za tym idzie, zgodne z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia;
- nadmieniła, że wykazane w cennikach pojemności napojów alkoholowych i bezalkoholowych, którym przypisano konkretne ceny, jednoznacznie wskazują, że w innych pojemnościach towary te nie są dostępne w sprzedaży, a opisane cenniki czynią zadość wszystkim wymogom dotyczącym informowania konsumentów o cenach towarów i usług.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 16 października 2020 r. (nr akt sprawy: DS.8361.134.2020.MD), Podlaski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w tytułu niewykonania obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy.

Pismem z dnia 2 listopada 2020 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości oraz umorzenie postępowania. Niniejszej decyzji strona zarzuciła:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, tzn. art. 7 Kpa w związku z art. 77 § 1 Kpa, poprzez rażące naruszenie zasady prawdy obiektywnej, które polegało na: niedokładnym wyjaśnieniu stanu faktycznego, błędnym rozpatrzeniu materiału dowodowego i wydaniu rażąco krzywdzącej decyzji w oparciu o błędną subsumpcję stanu faktycznego i prawnego;
- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:
 - a) § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez błędne przyjęcie, że cena w przypadku 8 rodzajów win nie jest jednocześnie ceną jednostkową i ceną ich sprzedaży,
 - b) § 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego niezastosowanie, pomimo spełnienia zawartych w tych regulacjach przesłanek,
 - c) w konsekwencji, naruszenie poprzez błędne zastosowanie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, które polegało na nałożeniu kary pieniężnej w wysokości 500 zł, podczas, gdy przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym stronie nie można przypisać niedopełnienia obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Ponadto, strona w swoim uzasadnieniu stwierdziła, że konsumentom korzystającym z usług restauracji ... udostępniane są cenniki występujące pod nazwą menu oraz karta win, a w trakcie kontroli inspektorzy mieli możliwość zapoznania się z obydwoma rodzajami cennika. Zdaniem strony, menu oraz karta win zawierają wszystkie towary niezbędne konsumentom do dokonania zakupu, a także czynią w wystarczający sposób zadość wymaganiom stawianym lokalom gastronomicznym w zakresie informowania konsumentów o cenach towarów i usług. Strona nadmieniła również, że zgodnie z art. 4 ust 1 i art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, menu oraz karta win zawierają szczegółowe informacje takie jak: dokładne nazwy serwowanych potraw czy napojów (alkoholowych, bezalkoholowych), jednostka towaru (np. 0,2l) oraz cena przyjęta za daną jednostkę. Strona podkreśliła, że oznaczenia widniejące w obu cennikach (karta menu, karta win) są jednoznaczne, nie budzą wątpliwości oraz umożliwiają porównanie cen. W opinii strony, organ pierwszej instancji nieprawidłowo uznał, że brak było cen jednostkowych w odniesieniu do napojów alkoholowych - win. Co więcej, w opinii strony, zaskarżona decyzja opiera się na błędnym poglądzie, że w § 4 ww.

rozporządzenia ustawodawca wprowadził bezwzględny obowiązek uwidaczniania cen jednostkowych jedynie w pełnych litrach. Strona wskazała, że w lokalu gastronomicznym który prowadzi, ceny napojów zimnych i piwa butelkowego zostały uwidocznione w postaci podwielokrotności jednostki „litr”, co stanowi zadość wymaganom określonym w § 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen oraz zaznaczyła, że takie oznaczenie jest uzasadnione rodzajem oraz zwyczajowo oferowaną ilością towarów. Przedsiębiorca oferuje do sprzedaży napoje tylko we wskazanych w menu pojemnościach i nie ma możliwości zakupu tych napojów w innej pojemności. Strona w uzasadnieniu podniosła również, iż przyjęcie innych oznaczeń cen niż aktualnie występujące w lokalu gastronomicznym byłoby mylące dla konsumentów i stwarzałoby mylne wyobrażenie, że w lokalu możliwy jest zakup np. 1 litra soku pomarańczowego w jednej butelce, podczas gdy lokal ten nie posiada w ofercie tegoż napoju o pojemności 1 litra. Tak więc, zgodnie z interpretacją przyjętą przez stronę, pojemności użyte w menu lokalu dla napojów zimnych oraz piwa butelkowego stanowią zwyczajowo oferowaną ilość tego rodzaju towarów, co powoduje, że oznaczenia te należy uznać za jednoznaczne i niebudzące wątpliwości wśród konsumentów. Przedsiębiorca zarzucił również organowi pierwszej instancji m.in., że: „niejako automatycznie wydał swoją decyzję, w której treści zawarł te same ustalenia co (...) z kontroli” oraz „automatycznie stwierdził wystąpienie naruszeń, nie czyniąc refleksji nad systemem oznaczeń przyjętym przez Skarżącego” czy „ograniczył się jedynie do stwierdzenia naruszeń i zacytowania odpowiednich przepisów”.

Pismem z dnia 19 listopada 2020 r. Prezes UOKiK poinformował ww. przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, jak również wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i dniu 7 grudnia 2020 r. stawiała się w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przeglądanie akt sprawy.

Dodatkowych materiałów oraz dowodów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy cena jednostkowa towaru (usługi) – to cena ustalona za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;

- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

W świetle § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen:

1. Cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:
 - 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości;
 - 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
 - 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni;
 - 4) sztukę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.
2. W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności o podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.
3. W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczny sztuk.

Natomiast, § 9 ust. 1 ww. rozporządzenia stanowi, że przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia cenę oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia innych oferowanych usług w cenniku. Zgodnie z § 9 ust. 2 ww. rozporządzenia, cennik o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenia ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.

Jak stanowi art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w restauracji ... należącej do strony stwierdzono, że w przypadku 34 rodzajów towarów, których ilość w karcie menu oraz karcie win została określona w inny sposób niż litr/kilogram lub dziesiętne podwielokrotności tych jednostek miar, przedsiębiorca nie uwidoczniał cen jednostkowych, przy:

- 14 rodzajach napojów zimnych o deklarowanej ilości: 0,2l, 0,25l, 0,3l, 0,5l;
- 12 rodzajach piwa butelkowego o pojemności: 0,5l (w tym 1 rodzaj piwa bezalkoholowego);
- 8 rodzajach wina o pojemności 75 cl.

Powyższe w ocenie organu I instancji stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podlaski WIIH nałożył w drodze decyzji karę pieniężną na przedsiębiorcę ..., tj. na podmiot, który nie dopełnił powyższego obowiązku.

Odwołując się od decyzji, strona nie zgodziła się z ustaleniami organu pierwszej instancji dotyczącymi braku cen jednostkowych przy 34 rodzajach towarów (napojach zimnych, piwie oraz winach). Niniejszej decyzji strona zarzuciła, że została ona wydana z naruszeniem przepisów postępowania (niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego oraz błędne rozpatrzenie materiału dowodowego) oraz naruszeniem przepisów prawa materialnego. Strona w swoim odwołaniu stwierdziła, że konsumentom korzystającym z usług restauracji ... udostępniane są cenniki występujące pod nazwą menu oraz karta win, a w trakcie kontroli inspektorzy mieli możliwość zapoznania się z obydwoma rodzajami cennika. Zdaniem strony menu oraz karta win zawierają wszystkie towary niezbędne konsumentom do dokonania zakupu, a także czynią w wystarczający sposób zadość wymaganiom stawianym lokalom gastronomicznym w zakresie informowania konsumentów o cenach towarów i usług. Strona nadmieniła również, że zgodnie z art. 4 ust 1 i art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen – menu oraz karta win zawierają szczegółowe informacje takie jak: dokładne nazwy potraw czy napojów (alkoholowych, bezalkoholowych), jednostka towaru (np. 0,2l) oraz cena przyjęta za daną jednostkę. Przedsiębiorca podkreślił, że oznaczenia widniejące w obu cennikach (karta menu, karta win) są jednoznaczne, nie budzą wątpliwości oraz umożliwiają porównanie cen. Zdaniem strony, organ pierwszej instancji nieprawidłowo uznał, że brak jest cen jednostkowych w odniesieniu do napojów alkoholowych - win. Ponadto w opinii strony, decyzja wydana przez organ pierwszej instancji opiera się na błędnym poglądzie, że w § 4 ww. rozporządzenia ustawodawca wprowadził bezwzględny obowiązek uwidaczniania cen jednostkowych jedynie w pełnych litrach. Strona wskazała, że w lokalu gastronomicznym, który prowadzi ceny napojów zimnych i piwa butelkowego zostały uwidocznione w postaci podwielokrotności jednostki „litr”, co stanowi zadość wymaganiom określonym w § 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen oraz zaznaczyła, że takie oznaczenie jest uzasadnione rodzajem oraz zwyczajowo oferowaną ilością towarów. Przedsiębiorca oferuje do sprzedaży napoje tylko we wskazanych w menu pojemnościach i nie ma możliwości zakupu tych napojów w innej pojemności. Strona w uzasadnieniu podniosła również, iż przyjęcie innych oznaczeń cen niż aktualnie występujące w lokalu gastronomicznym byłoby mylące dla konsumentów i stwarzałoby mylne wyobrażenie, że w lokalu możliwy jest zakup np. 1 litra soku pomarańczowego w jednej butelce, podczas gdy lokal ten nie posiada w ofercie tegoż napoju o pojemności 1 litra. Tak więc, zgodnie z interpretacją przyjętą przez stronę, pojemności użyte w menu lokalu dla napojów zimnych oraz piwa butelkowego stanowią zwyczajowo oferowaną ilość tego rodzaju towarów, co powoduje, że oznaczenia te należy uznać za jednoznaczne i niebudzące wątpliwości wśród konsumentów.

W ocenie Prezesa UOKiK, po analizie zgromadzonego materiału dowodowego, szczególnie kserokopii karty menu (w pozycjach: „NAPOJE ZIMNE”, „ALKOHOLE

PIWO/BEER”) oraz karty win, nie sposób nie zgodzić się ze stroną, że zarzut niewidocznienia cen jednostkowych w karcie menu oraz karcie win w odniesieniu do 34 oferowanych rodzajów towarów jest bezprzedmiotowy. Z załączonej do Protokołu kontroli karty menu (w pozycji: „NAPOJE ZIMNE” i „ALKOHOLE PIWO/BEER”) oraz karty win, jednoznacznie wynika, że przedsiębiorca podał informacje dotyczące nazw poszczególnych napojów zimnych, piwa oraz win, informacje dotyczące stosowanych cen oraz ilości napojów, do których odnosiły się uwidocznione ceny. W kserokopii karty menu („NAPOJE ZIMNE”) bowiem podano, że każdy z 14 rodzajów napojów zimnych posiadał informację o nazwie, możliwej dostępnej pojemności, np.: 0,2l, 0,25l, 0,3l, 0,5l (uzależnionej od wielkości opakowania, które jest niejako „narzucone z góry” i nie zależy od właściciela prowadzącego daną placówkę gastronomiczną) oraz cenę przyjętej za daną jednostkę sprzedaży. Karta menu („ALKOHOLE PIWO/BEER”) uwzględniała nazwy 12 rodzajów piwa butelkowego, zawierała informację o deklarowanej ilości (w tym przypadku identycznej dla każdego rodzaju piwa), tj.: 0,5l oraz cenę za butelkę danego piwa o pojemności 0,5 l. Właściciel lokalu gastronomicznego, w karcie win przy 8 rodzajach zakwestionowanych win zamieścił ich nazwę, krótką charakterystykę, informację o dostępnej ilości (pojemności) – 75 cl oraz cenę za tę pojemność, czyli cenę za butelkę o pojemności 750 ml.

Prezes wskazuje dalej, że zgodnie z ustawą o informowaniu o cenach, sposób uwidaczniania cen towarów i usług, w tym cen jednostkowych towarów (usług) został określony w rozporządzeniu w sprawie uwidaczniania cen. Rozporządzenie to w § 9 zobowiązuje przedsiębiorcę prowadzącego działalność usługową w zakresie gastronomii do uwidaczniania cen oferowanych potraw i wyrobów w cenniku wraz z podaniem ilości potraw lub wyrobów, do których odnosi się podana cena. Te wymogi, jak wynika z akt sprawy, strona spełniła zamieszczając w karcie menu i karcie win wymagane informacje.

Niewątpliwie, brak cen jednostkowych uniemożliwia konsumentom porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej masie czy objętości, a tym samym utrudnia dokonanie świadomego wyboru. W przedmiotowej sprawie należy jednak przyznać rację stronie i mieć na względzie fakt, że w przypadku świadczenia usług gastronomicznych w większości przypadków podawanie cen jednostkowych, przy rzetelnie opracowanym cenniku jest nieprzydatne, a nawet przyjęcie dodatkowych oznaczeń w postaci przeliczania cen na jednostkę jaką jest litr może być w praktyce dezinformujące dla konsumentów. Specyfika działania gastronomii sprawia bowiem, że ewentualne porównywanie cen jednostkowych (poprzez przeliczanie np. na 1l czy 1kg), jak to jest zwykle praktykowane w sklepach, nie musi się przekładać bezpośrednio na dokonywanie optymalnych wyborów. Trzeba bowiem uświadomić sobie, że nierzadko część towarów handlowych oferowanych do sprzedaży w danym lokalu gastronomicznym (np. napoje zimne czy alkohole) nie jest w nim wytwarzana, lecz zostaje zakupiona od różnorodnych dostawców czy przedsiębiorstw zewnętrznych w określonych opakowaniach jednostkowych o ściśle określonych ilościach (narzuconych niejako przez podmiot wytwarzający) i w takich samych ilościach jest podawana klientom. Zazwyczaj, towary te nie są zwykle celem odwiedzenia restauracji, lecz stanowią uzupełnienie głównej oferty serwowanych w niej dań/posiłków. Przeciętny konsument ma przecież świadomość, że cena tych samych produktów oferowanych w lokalach

gastronomicznych jest zdecydowanie wyższa od tych, które są dostępne na półkach sklepowych.

Zatem, w omawianym przypadku przy zamieszczeniu w cenniku wymaganych przez przepisy informacji, w opinii Prezesa UOKiK, zarzut nieuwidocznienia cen jednostkowych w karcie menu i karcie win należy uznać za chybiony.

W związku z tym, zdaniem Prezesa UOKiK, dokonana kwalifikacja czynu odnośnie nieprawidłowości, jakimi był brak uwidocznionych w karcie menu i karcie win cen jednostkowych w odniesieniu do 34 rodzajów towarów handlowych (w tym: 14 rodzajów napojów zimnych, 12 rodzajów piwa butelkowego i 8 rodzajów wina), była nieprawidłowa.

Wobec powyższych ustaleń, należy stwierdzić, że nie jest zasadnym wymierzanie przedsiębiorcy kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z czym Prezes UOKiK, działając w trybie odwoławczym, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, uchylił zaskarżoną decyzję i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325); § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193 z późn. zm.); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/